

Ipari parkot alakítanak ki a nagy múltú Szegedi Konzervgyár területén

Együtt él a Paprikával

Negyedik hónapja termel a konzervgyár, ám a versenytársakkal nem egymaga veszi fel a harcot a piacon: termelési kooperációt kötött a másik szegedi „konzervnagyhatalommal”, a Szegedi Paprika Rt.-vel.

Együttműködési megállapodás köti össze a Szeko 2001 Rt.-t, vagyis a Szegedi Konzervgyárat a Szepával, a Szegedi Paprika Rt.-vel. Mint ahogy azt *Háló Páltól*, az Rt. igazgatóságának elnökétől megtudtuk: a vezetés nem látta értelmét annak, hogy két szegedi konzervgyártó cég egymással mérközzön meg az amúgy is nehéz helyzetben lévő hazai feldolgozóiparban.

A két társaság közösen szerzi be az alapanyagot – a Szepa tulajdonosától, a Pick Rt.-től –, a gyártó kapacitást az igényeknek megfelelően csoportosítják át hol az egyik, hol a másik üzem javára, s közösen tárgyalnak a kereskedőkkel, nagy áruházláncokkal is. Így, a kölcsönösen kedvező megállapodás révén mindkét cég eredményesebben dolgozhat.

Amennyiben úgy hozza az élet, a konzervgyári dolgozókat „kölcsonadják” a Paprikának, ha fordul a kocka, akkor a „szepások” teljesítenek Rókuson. Jelenleg éppen 15 „paprikás” alkalmazott egészíti ki a Szeko százfős stábját. A két cég vezetése hetente ül össze közös termelési tanácskozássra, amelyen az ütemezésről egyeznek meg.

Mindkét gazdasági társaság megtartotta hagyományos termékeit, sőt a Szeko 2001 Rt. sikeresen vezette be a piacra Szefi (Szegedi Finomságok) és Klasszik elnevezésű termékcsaládját. Ráadásul a konzervgyár hatalmas hűtőiben még bértárolást is végez Pick számára.

„A konzervgyár termel, nem küldtünk el senkit, és olyan sem

fordul elő, hogy ne engednénk be az embereket az üzembe” – cáfolta a pletykákat Háló Pál. Továbbá az sem igaz a Szeko 2001 Rt. igazgatóságának elnöke szerint, hogy az egymilliárd forintért a városi önkormányzattal közösen megvásárolt 17 hektáros területből már egy részt értékesítettek volna.

Annyira nem, hogy március közepén a Gazdasági Minisztériumhoz ipari park pályázatot adnak be, s amennyiben nyernek, legalább nyolc-tíz cég betelepülésére számíthatnak. Köztük lesz valószínűleg egy lengyel konzervdobozgyártó vállalat is, ami évi 5-6 milliárd forintos termelési értékben gondolkodik, és ami újabb előnyöket hozhat a konzervgyár számára.

Az ipari park cím megszerzését követően a konzervgyár a maga három és fél hektárnyi területével csak egyike lesz a többi betelepülőnek. Az új cégek – természetesen a megfelelő infrastruktúra kialakítása után – bérleti díjai hozhatják meg azt a bevételt, amelyből a Magyar Fejlesztési Banknak a hátralévő több mint 700 millió forintos vételárat törleszthetik. (Mint emlékeztet: több mint 300 millió forint készpénzt fizetett a Szeko 2001 Rt. a banknak.)

Háló Pál nem titkolta, a konzervgyártás nem tartozik manapság a legnyereségesebb iparágak közé. Az iparpark-megoldással azonban folytatódhat a termelés is. Az éves árbevételi terv mellelleg 2 milliárd forint.

FEKETE KLÁRA

Ha az élet úgy hozza, a dolgozókat is kölcsönadják. Fotó: Schmidt Andrea

Szeretnek bennünket

KISIMRE FERENC

A cím mögé lehet, hogy egy kérdőjelet is oda kellett volna biggyesztenem. Nem tettem. Egyszerűen azért, mert most, legalább is ebben a pillanatban, úgy érzem, egyes határszomszédaink valóban a legnagyobb megértéssel viseltetnek velünk szemben.

Tavaly, amikor a Magyar Országgyűlés elfogadta a kedvezménytörvényt, gyakorlati megvalósítására bizony sokan borúlátással tekintettek. Ismerve szomszédaink belpolitikai helyzetét, az elmúlt években irántunk való viszonyulásukat, a józan értékelések azt mondták velünk, hogy a Kárpátalján és a Délvidéken élő magyarság számára nem sok jót hoz majd az új jogszabály. Az ukrán merevség, amely elsősorban a nyelvtörvények szigorúságában és a magyarországi iskolai tankönyvek kizárásában nyilvánult meg, jogos alapot adott e feltételezésre. A másfél évvel ezelőtt bekövetkezett jugoszláviai demokratikus fordulatot követően mind inkább felerősödő nacionalizmus (délvidéki magyar diákok elleni tettlegességek, egy ismert szabadkai magyar iskola iskolaigazgató bántalmazása stb.), szintén azt sugallta, hogy komoly vitáink lesznek déli szomszédunkkal.

Nagy örömről számoltam be. Sőt éppen ezek az országok adják a legtöbb támogatást a náluk működő státusirodáknak. Ukrajnában, Hennagyij Moszkal, Kárpátalja kormányzója például kijelentette, hogy „nincs és nem is lesz semmilyen akadálya a státustörvény végrehajtásának, mivel az ukrainai megye vezetése üdvözlő és támogat minden olyan kezdeményezést, amely a kárpátaljai magyarok támogatására irányul”. Jugoszláviában pedig immár a fővárosban nyitottak státusirodát, melyet az ottani önkormányzat is támogat. Elsőként pedig a '80-90-es évek egyik legnépszerűbb jugoszláv színésznője, a magyar nemzetiségű mindig szilárdan valló Ras Éva igényelt magyarigazolványt. (Jugoszláviában egyébként a két hónap alatt 34 ezer 544-en kérelmeztek ezt az okmányt.)

Mindezt azért említettem, mert például másik két szomszédunk – Románia és Szlovákia – a kezdetben erőteljesen, később valamivel mérsékeltebben támada a jogszabályt. Elsősorban a munkavállalással kapcsolatos kitétele vált aggályossá számukra. (Ez különben a honi politikai porondon is komoly pengeváltásra adott okot.) Az akkori megnyilatkozásokat visszaolvasva, most az a benyomásom, hogy szomszédaink arra gondoltak: hamarosan munkaerőhiány lép fel náluk, mert mindenki Magyarországra jön majd dolgozni. Nos, e tézisének nem állta meg a helyét: Magyarországon eddig mindösszesen három (azaz: 3) külföldi munkavállalót alkalmaztak a magyarigazolvány felmutatásával. Csongrád megyében pedig egyet sem.

Most értelemszerűen fel kell tennem a kérdést: ezek után ők is szeretnek majd bennünket?

Lehet.

Hátrányban a kisebb pártok

Folytatás az 1. oldalról

Jóllehet a Szabad Demokraták Szövetsége eddig hat képviselőjelöltet állított az egyéni választókerületekben (kivételt jelent a 3-as, szegedi körzet), megyei listájukat szerdáiig még nem vette nyilvántartásba a területi választási bizottság. Négy párt, a Fidesz-MDF, az MSZP, a Munkáspárt és a MIÉP viszont már felállította a 18-18 fős megyei listát. A területi listák szereplők közül egyébként többen egyéniben is megméretik és megmérettetik magukat a választásokon.

A pártok egyébként csak akkor állíthatnak területi listát, ha két egyéni képviselőt regisztráltak a megyében. Országos listát pedig csak az a párt állíthat, amely legalább hét megyei listát igazolt. Eddig még csak a Fidesz-MDF, az MSZP és a Munkáspárt tudott országos listát állítani.

Az FKGP eddig csak a 7-es, makói választókerületben tudott jelöltet állítani, Dán János személyében. Kérdésünkre, miért haladtak, haladnak las-

sabban az ajánlószervények gyűjtésével, *Pancza István* megyei elnök elmondta: sokan az FKGP nevében gyűjtötték a kopogtatócédulákat egy bizonyos körzetben, hogy aztán más pártnak adják oda azokat. A megyei elnök nem árulta el, melyik választókerületben éltek vissza a jelöltszervényekkel. – Nem akarok ebből cirkuszt csinálni, s nem fordulok a választási irodához, mert úgyis összeszedjük a meghatározott számú kopogtatócédulát – fogalmazott a megyei elnök. Pancza közölte, hogy a héten négy, a jövő hét elején pedig két egyéni jelöltjük regisztráltatja magát, és a megyei listát is felállítják.

A legújabb kisgazda-botránnal kapcsolatosan, mely szerint 40-50 FKGP-jelölt fontolgatja, hogy visszalép, ha *Torgyán József* nem zárja ki a koalíciót a szocialistákkal, Pancza közölte: Torgyán már kizárta a koalíció lehetőségét, és Csongrád megyében senki sem gondolkodik azon, hogy visszalép a képviselőjelöltségtől.

SZABÓ C. SZILÁRD

Nem láttak magyarigazolványt

Magyarigazolvány felmutatásával még nem jelentkezett egy munkavállaló sem a Csongrád Megyei Munkügyi Központban. Ezt sajkértők azzal is magyarázzák, hogy a három hónapos munkavállalás lehetőségét leginkább a még csak ez-tán elkezdődő, szezonhoz kötött mezőgazdasági munkák idején használhatják ki leginkább a román állampolgárok.

Am a roham elmaradásában más okok is közrejátszanak – kaptuk a tájékoztatást *Vladiszavlyev Andrástól*, a munkügyi központ igazgatójától. A legtöbb munkaerőt kereső cég és vállalkozó ugyanis hosszabb távra szeretne embereket alkalmazni, ebben az esetben pedig az ügymenet a hagyományos módszerekkel zajlik. A munkavállaló megkeresi a munkügyi központot, bejelenti munkaerőigényét, amelyet 60 napon belül kell meg-

újítani. A külföldi állampolgár foglalkoztatása iránti kérelem elbírálását megelőzően a munkaügyi központ megvizsgálja, talál-e megfelelő magyar munkanélkülit az állás betöltésére. Amennyiben hazai jelentkező nincs a munkára és az egyéb jogszabályi feltételek is teljesülnek, kiadják a maximum egyéves időtartamra szóló munkavállalási engedélyt a külföldinek. Tavaly Csongrád megyében közel 1400 munkavállalási engedélyt kaptak külföldiek, ezzel a számmal a térség a 3-4. helyen áll a kiadott engedélyek száma alapján.

Természetesen nemcsak egy évre lehet munkavállalási engedélyt kérni, hanem például idegymunka esetén ennél rövidebb időtartamra is. A kedvezménytörvény alapján pedig csak évi három hónapra engedélyezhető a munkavállalás. A kedvezménytörvény

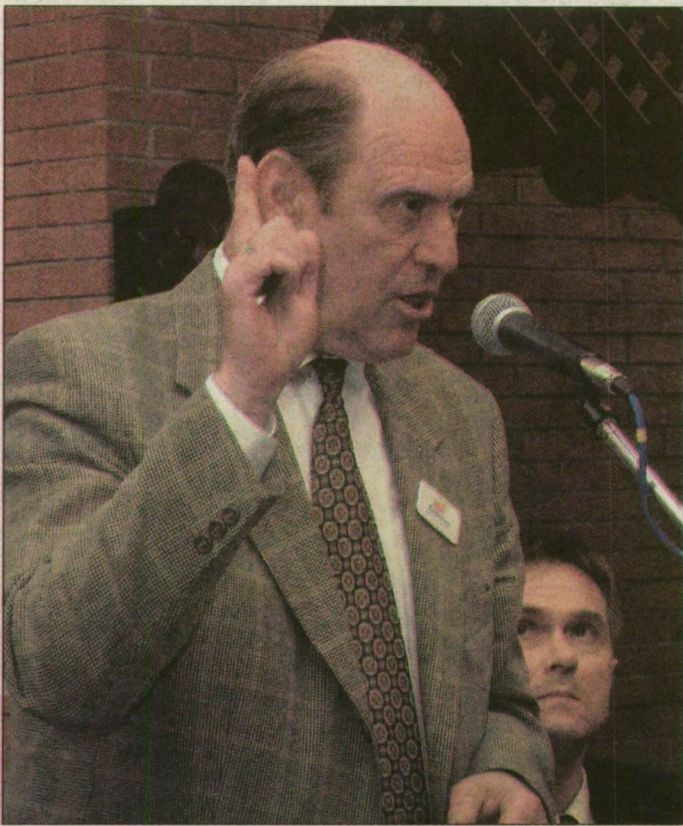
szerint munkára jelentkezők számára most majd annnyival egyszerűbb lesz az ügyintézés, hogy nem kell kivámiuk azt a 30 napot, amíg a munkaügyi központ utána néz, akad-e az idegymunka elvállalására esetleg magyar munkanélküli is.

Hogy mennyire nem él még a kedvezménytörvény, arra jó példa egy megyei eset. Egy vállalkozó nemrégiben mezőgazdasági idegymunkára 150 munkást keresett a központon keresztül. A munkaügyi központ tehát először a magyar munkavállalókat kereste meg, s talált is ötven érdeklődőt. A fennmaradó 100-as keretet pedig külföldiekkel töltötte fel, a rájuk vonatkozó általános szabályok alkalmazásával adta ki az engedélyeket. Egyikük sem rendelkezett magyarigazolvánnyal.

F. K.

Kupa Mihály Vásárhelyen

Panaszáradat a fórumon

Kupa Mihály: Az a benyomásom, 3-4 évvel ezelőtt jobban érezték magukat a vásárhelyiek.

Fotó: Tésik Attila

Nem volt piacos nap a szerda Vásárhelyen, mégis valamivel több mint százán voltak kíváncsiak a Centrum Párt csarnokos kampánynyitójára, és Kupa Mihály pártelnökre.

A vásárhelyiek többségében olyan kérdéseket tettek fel a Centrum Párt elnökének, melyre inkább csak *Szuromi István* országgyűlési képviselőjelölt tudott válaszolni.

Az érdeklődők közül *Szabó Dániel* először a közvéleményt foglalkoztató Washington Post-üggyről kérdezett, majd elmondta: változtatni kellene azon, hogy Vásárhelyen politikai ellenségné tekintik, azokat, akik nincsenek egy állásponton a „nagy szellemmel”.

Némethné arról beszélt, hogy nem olyan jó Vásárhely, mint ahogy azt az elhunyt polgármester elhitette az emberekkel. Kupa Mihály erre reagálva elmondta: 3-4 évvel ezelőtt sokat járt a városban, s az a benyomása, hogy akkor sokkal jobban érezték magukat itt az emberek. Egy magát meg nem nevező férfi azt panaszkolta, hogy az 50 százalékos rokkantak igencsak nehéz helyzetben vannak, számukra nem segélyt, hanem munkát kellene adni.

Ferenczi Lászlóné a helyi közüzemi számlák nagyságát sokallta, kijelentve: valódi munkahe-lyek kellenének a városban, hogy megéljenek az emberek. A közönség soraiból többen szóvá tették, hogy az alacsony kamatozású hiteleket sem tudják felvenni lakásépítésre, mert a munkáltatók csak 3-5 hónapra szóló szerződésekkel foglalkoztatják őket.

B. K. A.

CENTRUMBAN AZ IFJÚSÁG

Új helyzetet jelent a választások előtt, hogy a MIÉP bejelentette, több mint száz képviselőjelöltjét visszaléptetné a Fidesz javára – jelentette ki szegedi sajtótájékoztatóján Kupa Mihály. A Centrum Párt elnöke leszögezte: a találgatások ellenére pártja egyik politikai erővel sem tárgyal hasonló lépésről. Hozzátette: száz jelöltjük már megszerezte a választásokon való induláshoz szükséges ajánlószervényeket. Kupa Mihály bemutatta a hét Csongrád megyei körzetben induló centrumos képviselőjelöltet, Pászti Ágnes megyei elnök pedig vázolta a párt ifjúsági programját.